

ผลของความสะอาดในช่องปากกับอัตราการยึดติดของสารเคลือบหลุมร่องฟันในเด็กประถมศึกษาปีที่ 1 ในเขตอำเภอกะพ้อ จังหวัดปัตตานี

นางสาวนุรฟิตรี ปาเย, นางสาวมาลิละ มะแซ

โรงพยาบาลกะพ้อ จังหวัดปัตตานี

การเคลือบหลุมร่องฟันเป็นวิธีการป้องกันฟันผุบริเวณร่องลึกของด้านบดเคี้ยวประสิทธิภาพในการป้องกันฟันผุขึ้นอยู่กับความครอบคลุมและการยึดติดแน่นของสารเคลือบหลุมร่องฟันกับผิวเคลือบฟันอย่างสมบูรณ์ การติดตามผลภายหลังการให้บริการเคลือบหลุมร่องฟันในนักเรียนชั้น ป.1 พบว่ามีการหลุดของเคลือบหลุมร่องฟัน และฟันผุอยู่ ซึ่งจากการศึกษางานวิจัยเรื่องความล้มเหลวของการเคลือบหลุมร่องฟัน พบว่าอนามัยช่องปากที่ไม่ดีเป็นปัจจัยหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับการยึดติด การศึกษานี้จึงต้องการหาความสัมพันธ์ของการยึดติดของเคลือบหลุมร่องฟันของนักเรียนในพื้นที่กับสถานะอนามัยช่องปาก โดยทำการศึกษาเชิงพรรณนาภาคตัดขวาง (cross sectional study) ในนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการเคลือบหลุมร่องฟันมาแล้ว 6 เดือน จำนวน 56 คน โดยการตรวจฟันและวัดแผ่นคราบจุลินทรีย์ในช่องปาก ผลการศึกษา มีการยึดติดอยู่สมบูรณ์ มีการยึดติดอยู่บางส่วน และเคลือบหลุมร่องฟันหลุดหมด คิดเป็นร้อยละ 48.21, 37.5 และ 14.29 ตามลำดับ และแต่ละกลุ่มมีค่า PI เฉลี่ย 2.94, 2.86, 3.02 ตามลำดับ นอกจากนี้พบฟันผุในนักเรียนที่ได้ได้รับการเคลือบหลุมร่องฟันแล้ว คิดเป็นร้อยละ 7.14 มีค่า PI เฉลี่ย 3.43 ซึ่งจากผลการศึกษาไม่พบความสัมพันธ์ของการยึดติดกับอนามัยช่องปาก อย่างไรก็ตามในเด็กที่พบฟันผุร่วมพบว่ามีค่า PI ที่สูงมาก สะท้อนให้เห็นปัญหาของการทำความสะอาดช่องปากซึ่งควรได้รับการส่งเสริมมากยิ่งขึ้น